

Elveda

– TülayASLAN · 16 Temmuz 2010

ELVEDA

Başımı alıpta of, gideyim ıraklara
Haykırıp özgürlüğüm, nara bağıracağım
Ruhuma hicran doldu, mecburum ah yollara
Sessizliğin sesiyim, şimdi haykıracağım

Gurbette bir başkadır, garipler hep burada
Öfkemi haykırırım, suskun içim kıpraşır
Garipler de yolunmuş, kaz gibi buralarda
Zavallı yollarını, kaybetmiş saf dolaşır

Sevdaya değmez değer,boşa gitti vah emek
Sevgilim canım diye, eline gül verirler
Hangi kitapta yazar, kul hakkını da yemek
Senden usanınca da, hemen saf değışirler

Yalnızlıklarım da ah, naçar içime sığmaz
Geri dönülmez tapu, verdiğim yemindir söz
Göz pınarlarım yok, kurudu artık hiç akmaz
Ayrılık yüreğimde, yanan sönmeyen bir köz

Artık huzurdayım oh,aşk meşkide nadas da
Gönlüm deli yelidir, esmek coşmak istiyor
Ümidimi de kestim, adını hiç anmam da
Zalimsin yar bahtsızım, can yaşamak istiyor

Her çileye katlandım ,ya devriştim sabrettim
Bahtım tahtım karartan , bay sevgili elveda
Umutlarım uçtu ah ,herşeyimi kaybettim
Kaybolan gençliğimde,imge düşler elveda

TÜLAY***POLAT